

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci

žalobkyně: **M. K.**, narozená X
bytem X

zastoupená JUDr. Petrem Haluzou, advokátem
sídlem Poříčská 2082/41, 190 16 Praha 9

proti

žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**
sídlem Orlická 2040/4, 130 00 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444, a rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444, **se odmítá.**
- II. Ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444 nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Řízení o žalobě proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B, **se zastavuje.**
- IV. Ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B je žalovaná **povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Petra Haluzy, advokáta.
- V. Žalobkyni se **vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Petra Haluzy, advokáta.

.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhá jednak zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444, kterým byla

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

zamítnuta její žádost podaná podle § 16 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o veřejném zdravotním pojištění“), jednak zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Praha, pobočky pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj, ze dne 17. 9. 2018, č.j. VZP-18-03343331-A444, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o úhradu zdravotních služeb z prostředků veřejného zdravotního pojištění.

2. Dne 11. 3. 2019 žalobkyně soudu sdělila, že jí žalovaná po podání žaloby povolila úhradu léčivého přípravku Ibrance pro příští tři měsíce, tj. březen, duben a květen 2019, přičemž předchozí negativní rozhodnutí nebylo zrušeno.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že je připravena žalobkyni uspokojit vydáním nového rozhodnutí, jímž bude žalobkyni schválena úhrada 3 balení léčivého přípravku Ibrance, která jí byla zamítnuta napadeným rozhodnutím ze dne 13. 11. 2018. Ve vztahu k rozhodnutí ze dne 25. 4. 2018 žalovaná upozornila, že žaloba byla proti tomuto rozhodnutí podána opožděně. Současně se jedná o rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, proti kterému nebylo podáno odvolání, z tohoto důvodu je žaloba proti rozhodnutí nepřipustná.
4. Soud následně stanovil žalované lhůtu 1 měsíce k vydání rozhodnutí o uspokojení žalobkyně. Opatření bylo žalované doručeno dne 5. 4. 2019.
5. Dne 2. 5. 2019 sdělila žalovaná soudu, že bylo zahájeno přezkumné řízení ve věci rozhodnutí ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B, v jehož důsledku došlo ke změně napadeného rozhodnutí tak, že odvolání bylo vyhověno a žalobkyni byla přiznána úhrada léčivého přípravku Ibrance v množství 3 balení (rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2019, č.j. VZP-19-01619340-A45B). Navrhla proto zastavení řízení podle § 62 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).
6. Soud vyzval žalobkyni, aby ve lhůtě 5 dnů sdělila soudu, zda se cítí být postupem žalované uspokojena ve smyslu § 62 odst. 2 s.ř.s. Výzva byla doručena právnímu zástupci žalobkyně dne 27. 5. 2019. Žalobkyně do dnešního dne na výzvu soudu nijak nereagovala.
7. Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala soudu žalobu proti dvěma samostatným rozhodnutím žalované, která spolu nesouvisí, a to jednak proti rozhodnutí ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444, jednak proti rozhodnutí ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B, posuzoval soud žalobu proti každému z rozhodnutí samostatně.
8. Městský soud v Praze se nejprve zabýval žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444, a zkoumal, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohl žalobu posoudit z věcného hlediska. Jednou z podmínek řízení je i přípustnost návrhu podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.

9. Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
10. Podle § 68 písm. a) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpali-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.
11. Ve správním soudnictví se lze zásadně domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon (§ 5 s.ř.s.). Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. Uvedené znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve svojí procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, sp. zn. 2 Afs 98/2004, publ. č. 672/2005 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz).
12. V daném případě se žalobkyně podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444, kterým byla zamítnuta její žádost podaná podle § 16 zákona o veřejném zdravotním pojištění. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí bylo možné podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, o čemž byla žalobkyně řádně poučena v žalobou napadeném rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalobkyně odvolání v zákonem stanovené lhůtě nepodala, což ostatně sama výslovně uvádí v podané žalobě.
13. Lze tedy shrnout, že se žalobkyně podanou žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí, a to aniž by vyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které připouští zvláštní zákon. V daném případě nebyla splněna zvláštní podmínka daná v § 68 písm. a) s.ř.s., a to, že by rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu práv žalobkyně změněno k oprávněnému prostředku jiného. Soudu proto nezbylo než žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444, podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s.ř.s. odmítnout pro nepřipustnost. **(výrok I. tohoto usnesení)**
14. Pouze pro úplnost soud doplňuje, že lze dát žalované za pravdu v tom smyslu, že žaloba proti jejímu rozhodnutí ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444, byla podána po uplynutí lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s.ř.s. k jejímu podání, tj. po uplynutí dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobkyni oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Podle konstantní judikatury (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. 2

As 46/2006, publ. č. 2276/2011 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz) však má důvod odmítnutí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s.ř.s. přednost před důvodem odmítnutí pro její opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., proto soud rozhodl, jak je shora uvedeno.

15. Městský soud v Praze se dále zabýval žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B, přičemž zkoumal, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 62 odst. 4 s.ř.s., jak navrhovala žalovaná.
16. Podle § 62 odst. 1 s.ř.s. platí, že dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Svůj záměr navrhovatele uspokojit sdělí správní orgán soudu a vyžádá si správní spisy, pokud je již soudu předložil.
17. Podle § 62 odst. 2 s.ř.s. předseda senátu stanoví lhůtu, v níž je třeba rozhodnutí vydat, opatření nebo úkon provést a oznámit je navrhovateli i soudu; uplyne-li tato lhůta marně, pokračuje soud v řízení.
18. Podle § 62 odst. 3 s.ř.s. dojde-li oznámení odpůrce podle odstavce 2 soudu, vyzve předseda senátu navrhovatele, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřil, zda je postupem správního orgánu uspokojen. Zmeškání této lhůty nelze prominout.
19. Podle § 62 odst. 4 s.ř.s. soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo.
20. Smyslem institutu uspokojení navrhovatele podle § 62 s.ř.s. je zjednodušit postup soudu a snížit celkové náklady řízení v případě, kdy správní orgán v průběhu soudního řízení uzná oprávněnost námitek obsažených v návrhu na zahájení řízení, a projeví vůli navrhovateli vyhovět tím, že svá pochybení napraví. Uspokojení navrhovatele preferuje faktický požadavek na rychlé odstranění vzniklého sporu před autoritativním zásahem soudu, což odpovídá zásadám hospodárnosti, rychlosti soudního řízení a principu subsidiarity soudního přezkumu. Konkrétní podmínky, které musí být splněny, má-li soud postupovat podle citovaného ustanovení, dovodila judikatura (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2010, č.j. 3 Ads 148/2008-70, 2130/2010 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz). Těmito podmínkami jsou:
 - a) řízení před soudem bylo zahájeno a soud dosud ve věci nerozhodl;
 - b) jsou splněny podmínky řízení před soudem a nejde o případy, kdy by byly dány další důvody pro odmítnutí návrhu (§ 46 odst. 1, 2 a 5 s.ř.s.), nebo pro zastavení řízení (§ 47 písm. a) a c) s.ř.s.);
 - c) správní orgán sdělí soudu záměr navrhovatele uspokojit;
 - d) správní orgán má k takovému postupu odpovídající pravomoc;
 - e) postup správního orgánu nezasáhne práva a povinnosti třetích osob;

- f) dojde k uspokojení navrhovatele;
- g) soud shledá postup správního orgánu v souladu se zákonem.

21. Městský soud v Praze tedy zkoumal, zda byly v daném případě naplněny shora uvedené podmínky. Řízení před soudem bylo zahájeno na základě žaloby žalobkyně podané soudu dne 10. 1. 2019, přičemž soud dosud ve věci nerozhodl. Současně byly v daném případě splněny podmínky řízení a soud tedy neshledal důvody pro odmítnutí, případně zastavení řízení. Žalovaná, jež má k uspokojení žalobkyně odpovídající pravomoc podle § 153 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, soudu řádně sdělila svůj záměr žalobkyni uspokojit, a to sdělením ze dne 3. 4. 2019. Postup správního orgánu byl v souladu se zákonem. Soud zároveň neshledal, že by postupem žalované mohla být zasažena práva a povinnosti třetích osob.
22. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně k výzvě soudu výslovně nevyjádřila a neuvedla tedy, zda se cítí být postupem žalované uspokojena, zabýval se soud v souladu s § 62 odst. 4 věty druhé s.ř.s. samostatně otázkou, zda k uspokojení žalobkyně v daném případě skutečně došlo či nikoliv. Soud nejprve zkoumal obsah žádosti žalobkyně o úhradu léčivého přípravku ze dne 5. 9. 2018 a zjistil, že žalobkyně podala podle § 16 zákona o veřejném zdravotním pojištění žádost o úhradu léčivého přípravku Ibrance tbl. 21 x 125 mg v množství 3 balení. V návaznosti na vydané rozhodnutí ze dne 17. 4. 2019, č.j. VZP-19-01619340-A45B, soud zkoumal kvalitu tohoto rozhodnutí co do vyhovění požadavků žalobkyně uvedených v žádosti ze dne 5. 9. 2018 a shledal, že žalovaná svým novým rozhodnutím plně vyhověla žádosti žalobkyně ze dne 5. 9. 2018, když rozhodnutím ze dne 17. 4. 2019 byla žalobkyni přiznána plná úhrada léčivého přípravku Ibrance v množství 3 balení. Na základě této úvahy dospěl soud k závěru, že je ze všech okolností daného případu zřejmé, že k uspokojení žalobkyně došlo.
23. Městský soud v Praze má v předmětné věci za prokázané, že podmínky pro uspokojení navrhovatele (tj. žalobkyně) byly naplněny, proto postupoval podle § 62 odst. 4 s.ř.s. a řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B, zastavil. **(výrok III. usnesení)**
24. Ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 13. 11. 2018, č.j. VZP-18-04158296-A45B se výrok o náhradě nákladů řízení opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Protože ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí ze dne 13.11.2018 dospěl soud k závěru, že došlo k uspokojení žalobkyně, přiznal v této části žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení, které představují část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a dále náklady na právní zastoupení ve výši 6 800 Kč, které sestávají z odměny dle § 6, § 7 bodu 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v celkové výši 6 200 Kč za 2 úkony dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (tj. převzetí a příprava

zastoupení, žaloba), přičemž odměna za 1 úkon právní služby činí 3 100 Kč, dále náhrady hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon právní služby dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, tedy za 2 úkony právní služby celkem 600 Kč. Žalobkyni rovněž náleží náhrada DPH ve výši 21 % z částky 6 800 Kč, tj. 1 428 Kč. Celkem tedy žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení ve výši 9 228 Kč. **(výrok IV. usnesení)**

25. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení za další úkon právní služby, kterým bylo doplnění podání ze dne 11. 3. 2019, neboť tímto podáním žalobkyně pouze informovala soud o tom, že jí byla povolena úhrada léčivého přípravku do budoucna (s projednávanou věcí tedy tato informace přímo nesouvisí) a současně požádala o urychlení vyřízení věci. Tento úkon však soud nepovažoval za účelně vynaložený náklad.
26. Ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 25. 4. 2018, č.j. VZP-18-01573788-A444 soud žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť podle ustanovení § 60 odstavec 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. **(výrok II. usnesení)**
27. **Výrok V. usnesení** je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s citovaným ustanovením soud rozhodl, že se žalobkyni vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, což je částka odpovídající poplatku zaplacenému žalobkyní za řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13.11.2018 ve výši 3 000 Kč, sníženému o 1 000 Kč.
28. Pro úplnost soud uvádí, že soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí ze dne 25.4.2018 po žalobkyni nepožadoval, neboť přihlédl k ustanovením § 6a odstavec 4 a § 10 odstavec 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírání, jestliže soud návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. července 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu